

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΤΗΣΗ

Του ΝΠΙΔ Κοινωφελούς Ιδρύματος με την επωνυμία «ΒΕΪΚΕΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ» που εδρεύει στους Ν.Επιβάτες Θεσσαλονίκης, Μακ.Πύρζα 7 & Αβέρωφ 18, ΤΚ 57019, με ΑΦΜ 099439161 Δ.Ο.Υ. Καλαμαριάς και εκπροσωπείται νομίμως.

Κοινοποιούμενη προς:

- 1) τον Υπουργό Οικονομικών, κατοικοεδρεύοντος στην Αθήνα, Νίκης 5-7, ΤΚ 10180 και
- 2) την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας-Θράκης, Γενική Δ/ση Εσωτερικής Λειτουργίας, Δ/ση Κοινωφελών Περιουσιών, που εδρεύει στην Τάκη Οικονομίδη & Καθηγ.Ρωσσίδου 11 και εκπροσωπείται νομίμως.

Θεσσαλονίκη, 12/1/2023

1. Το Ίδρυμά μας συστήθηκε με το ΠΔ «Έγκριση σύστασης του κοινωφελούς ιδρύματος με την επωνυμία ΒΕΪΚΙΟ ΙΔΡΥΜΑ και την κύρωση του οργανισμού αυτού» που δημοσιεύθηκε νομίμως στο ΦΕΚ 1023/Β'/1999, με το οποίο εγκρίθηκε το συμβόλαιο με αριθμό 3.606/23-6-1998 της Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Μαρίας Γραμματοπούλου-Σιαμπίρη, σε συνδυασμό και με την με αριθμό 3830/3-12-1998 συμπληρωματική αυτού πράξη της αυτής ως άνω Συμβολαιογράφου περί σύστασης και Οργανισμού του Ιδρύματος.

2. Στην περιουσία του Ιδρύματος ανήκαν κατά την ίδρυσή του τα περιουσιακά στοιχεία που αναφέρονται στο αρ.3 του Οργανισμού Διοίκησης και Διαχείρισης του Κοινωφελούς Ιδρύματος (ΦΕΚ 1023/Β'/1999).

3. Εν συνεχεία, στην περιουσία του Ιδρύματος περιήλθαν δυνάμει της 14.005/7-7-2009 πράξης αποδοχής κληρονομίας της Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ευδοκίας Παρσέλια-Παπαϊωάννου, νομίμως μεταγραφείσης (τ.1146/αρ.98 Υποθη.Κασσάνδρας) τα εξής ακίνητα περιουσιακά στοιχεία:

α) ποσοστό 14,108% εξ αδιαιρέτου από οικόπεδο εμβαδού 286,13 τ.μ. επί των οδών Ταντάλου 57 και Φαρμάκη Ιωάννη 16^Α

β) ποσοστό 7,752% εξ αδιαιρέτου από οικόπεδο εμβαδού μέτρων τετραγωνικών 683,16 στην οδό Αλ.Πανασταςίου αρ.187

ΕΠΙΔΟΧΗΚΕ ΝΟΜΙΜΑ
11/01/23
Ο ΔΙΚ. ΕΠΙΛΕΓΑΝΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΝΑ. ΣΤΕΦΑΝΗΣ
ΟΔΓΑ ΝΑ. ΣΤΕΦΑΝΗ
ΟΡΘΑΝΙΑΟΥ 1 - ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 2310 534964

Αμφότερα τα ακίνητα αυτά είναι καταχωρημένα στα τηρούμενα κτηματολογικά φύλλα του Κτηματολογικού Γραφείου Θεσσαλονίκης με ΚΑΕΚ αντιστοίχως 190330503021/0/0 και 190440503002/0/0 το πρώτο και 190449021011/0/0 το δεύτερο,

γ) ποσοστό 31,008% εξ αδιαιρέτου από αγροτεμάχιο εκτάσεως 4.755,51 τ.μ. στη θέση «Γεράνι» του Δ.Δ. Πολυχρόνου του Δήμου Παλλήνης Νομού Χαλκιδικής,

δ) ποσοστό 31,008% εξ αδιαιρέτου από αγρό εκτάσεως 275,11 τ.μ. στη θέση «Κάμπος» (ΜΥΛΟΙ) του Δ.Δ. Πολυχρόνου του Δήμου Παλλήνης του Νομού Χαλκιδικής και

ε) ποσοστό 0,3876% εξ αδιαιρέτου από αγροτεμάχιο συνολικής εκτάσεως 12.000 τ.μ. στη θέση «Γεράνη» του Δ.Δ. Πολυχρόνου του Δήμου Παλλήνης του Νομού Χαλκιδικής.

Τα εν λόγω τρία ακίνητα είναι καταχωρημένα στα τηρούμενα κτηματολογικά φύλλα του Κτηματολογικού Γραφείου Κασσανδρείας με ΚΑΕΚ αντιστοίχως 490580424000072691,

Τα εν λόγω ακίνητα περιγράφονται στον τίτλο κτήσης, ήτοι στο προαναφερθέν συμβόλαιο αποδοχής κληρονομίας συνοπτικά ως εξής:

α) ποσοστό 14,108% εξ αδιαιρέτου από οικοπέδο εμβαδού τ.μ. 286,13, που βρίσκεται εντός της πόλης Θεσσαλονίκης, στον ομώνυμο Δήμο του Νομού και της περιφέρειας του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, στη συνοικία «Τσαϊρ» ήδη Ν.Σιδηροδρομικού Σταθμού και επί των οδών Ταντάλου 75 και Δ'πάροδο της οδού Ταντάλου 77-79 ήδη οδό Φαρμάκη, και σήμερα μόνο επί της οδού Φαρμάκη κατά το τοπογραφικό του Αγρ4ονόμου Τοπογράφου Μηχανικού Κυριάκου Μαχαιρίδη, που δείχνει την κατάργηση στην πλευρά της οδού Ταντάλου με την υφιστάμενη σ'αυτό άλλοτε και στη συνέχεια κατεδαφισθείσα μονώροφη αποθήκη, ενώ στην περιοχή έχει κυρωθεί η με αριθμό 2432/1967 πράξη τακτοποίησης, συνορευόμενο σε πλευρά γραμμικών μέτρων 16,01 με τις οδούς Φαρμάκη και Ταντάλου, σε πλευρά μέτρων γραμμικών 17,98 με ακίνητο ιδιοκτησίας αγνώστων, σε πλευρά μέτρων γραμμικών 15,85 επίσης με ακίνητο ιδιοκτησίας αγνώστων και σε πλευρά μέτρων γραμμικών 17,97 με πολυκατοικίας αγνώστων συνιδιοκτητών. Το ακίνητο είχε αρχικά εμβαδό μέτρων τετραγωνικών 220 συνορευόμενο γύρωθεν με τις οδούς Ταντάλου και ανωνύμου ήδη Φαρμάκη, και με ιδιοκτησίες αφενός Ρικούλας χήρας Ιακώβ Αρών Μαλλάχ και αφετέρου πρώην Μωϋσεώς Κοέν (αμαξηλάτου) ήδη αγνώστου ιδιοκτήτου, ενώ στη συνέχεια με την με αριθμό 2432/1967 πράξη τακτοποίησης και αναλογισμού αποζημίωσης οικοπέδου της Δνσης Πολεοδομίας Θεσσαλονίκης που κυρώθηκε με την με αριθμό 68142/1967 απόφαση του νομάρχη Θεσσαλονίκης, ένα τμήμα καταργούμενης οδού Ταντάλου ιδιοκτησίας του Δήμου Θεσσαλονίκης, εμβαδού μέτρων τετραγωνικών 67,50 προσκυρώθηκε στο ανωτέρω οικόπεδο κι έτσι μετά την ως άνω προσκύρωση η οποία για το 45,50% εξ αδιαιρέτου του

άνω καταργούμενου τμήματος οδού, συντελέστηκε με το με αριθμό 13.139/1995 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Αναστασίας Φυλακτού Σμυρλή (τ.1826/α.487 Υποθ. Θεσσαλονίκης), το εμβαδό του διαμορφώθηκε σε μέτρα τετραγωνικά 286,13 κατά το άνω τοπογραφικό διάγραμμα.

β) ποσοστό 7,752% εξ αδιαιρέτου από οικόπεδο που βρίσκεται ενός της πόλης Θεσσαλονίκης, στον ομώνυμο Δήμο του Νομού και της περιφέρειας του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, στη συνοικία Χαριλάου και επί της οδού Αλεξάνδρου Παπαναστασίου (πρώην Μαραθώνος) εμβαδού μέτρων τετραγωνικών κατά το τοπογραφικό διάγραμμα του Αγρονόμου Τοπογράφου Μηχανικού Παναζή Μουρμούρη 683,16 συνορευόμενο γύρωθεν: σε πλευρά μ.γρ.22,47 με οικόπεδο όπου κτίστηκε πολυκατοικία αγνώστων συνιδιοκτητών, σε πλευρές μέτρων γραμμικών 14,89 και 12,96 με οικόπεδα όπου κτίστηκαν πολυκατοικίες αγνώστων συνιδιοκτητών, σε πλευρά μ.γρ.41,88 με οικόπεδο όπου κτίστηκε πολυκατοικία αγνώστων συνιδιοκτητών και σε πλευρά με την οδό Αλ.Παπαναστασίου, στην οποία έχει πρόσοψη, μέτρων γραμμικών 21,79.

γ) ποσοστό 31,008% εξ αδιαιρέτου ενός αγρού με υφιστάμενη σε αυτό λαμαρινοκατασκευή 40 τ.μ. (ετοιμόρροπη) που βρίσκεται στη θέση «Γεράνι» της κτηματικής περιφέρειας Πολυχρόνου, της ομώνυμης Κοινότητας άλλοτε και ήδη του Δημοτικού Διαμερίσματος Πολυχρόνου του Δήμου Παλλήνης του νομού Χαλκιδικής, της περιφέρειας του Ειρηνοδικείου και Υποθηκοφυλακείου Κασσάνδρας, εκτάσεως κατά τον παρακάτω τίτλο κτήσης πέντε (5) περίπου στρεμμάτων, μετά δε από μεταγενέστερη καταμέτρηση και κατά το τοπογραφικό διάγραμμα, ο άνω αγρός έχει εμβαδό μέτρων τετραγωνικών 4.755,51 και συνορεύει γύρω του: με παραλία (κόλπος Κασσάνδρας-Τορωναίος κόλπος), με ακίνητο ιδιοκτησίας Ευσταθίου Μουράτογλου, με δασική έκταση, με ακίνητο ιδιοκτησίας Δέσποινας Βέϊκου, επίσης με ακίνητο ιδιοκτησίας Δέσποινας Γ.Βέϊκου και με ακίνητο ιδιοκτησίας πρώην Αντωνίου Ζάχου.

δ) ποσοστό 31,008% εξ αδιαιρέτου ενός αγρού παραθαλάσσιου που βρίσκεται στη θέση «Κάμπος» (ΜΥΛΟΙ) της κτηματικής περιοχής του αγροκτήματος Πολυχρόνου, στην ομώνυμη Κοινότητα άλλοτε και ήδη στο Δημοτικό Διαμέρισμα Πολυχρόνου του Δήμου Παλλήνης του Νομού Χαλκιδικής, της περιφέρειας του Ειρηνοδικείου και Υποθηκοφυλακείου Κασσάνδρας, εμβαδού μέτρων τετραγωνικών κατά τον τίτλο κτήσης του διαθέτη (24.529/13-9-1965 συμβόλαιο αγοράς του άλλοτε συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Παναγιώτη Σγουρού, νομίμως μεταγραφέντος) 260,00 τ.μ. μετά δε από μεταγενέστερη καταμέτρηση και κατά το τοπογραφικό διάγραμμα ο αγρός αυτός έχει εμβαδό μέτρων τετραγωνικών 275,11 και συνορεύει γύρω: με θάλασσα, με ακίνητο ιδιοκτησίας Δέσποινας Βέϊκου, με ακίνητο ιδιοκτησίας Δημητρίου Τσόκα και με ακίνητο ιδιοκτησίας κληρονόμων Γεωργίου Καϊάφα και

ε) ποσοστό 0,3876% εξ αδιαίρετου επί ενός αγρού συνολικής έκτασης δώδεκα (12) στρεμμάτων, περίπου ή όσης εκτάσεως και αν είναι εντός των ορίων του, που βρίσκεται στη θέση «Γεράνι» της κτηματικής περιοχής του αγροκτήματος Πολυχρόνου, στην ομώνυμη Κοινότητα άλλοτε και ήδη στο Δημοτικό Διαμέρισμα Πολυχρόνου του Δήμου Παλλήνης του νομού Χαλκιδικής, της περιφέρειας του Ειρηνοδικείου και Υποθηκοφυλακείου Κασσάνδρας, συνορευόμενου γύρωθεν του όλου αγρού κατά τον τίτλο κήσης του διαθέτη (10.243/1966 συμβόλαιο αγοραπωλησίας αγρού του άλλοτε Συμβολαιογράφου Κασσάνδρας Αναστασίου Χρήστου Σιλελόγλου, που μεταγράφηκε νόμιμα στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Κασσάνδρας στον τόμο 26 με αριθμό 79): Ανατολικά με αγρό ιδιοκτησίας Αδελφών Θεοδώρου, Δυτικά με αγρό ιδιοκτησίας Ντούτσου, Βόρεια με αγρούς ιδιοκτησίας Γεωργίου Βείκου και Αντωνίου Ζάχου και Νότια με δάσος τεμνόμενο με τη δημόσια οδό Πολυχρόνου-Κρυσπηγής.

4. Ειδικότερα, το Ίδρυμά μας αποδέχθηκε την κληρονομία του Γεωργίου Βείκου δυνάμει της με αριθμό 3733/11-8-2000 τελευταίας δημόσιας διαθήκης του, που κηρύχθηκε κυρία συνταχθέντων των 734/11-05-2001 πρακτικών του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία ανακάλεσε όλες τις προηγούμενες του διαθήκες και το εγκατέστησε κληρονόμο στην ακίνητη και κινητή του περιουσία οπουδήποτε κι αν βρίσκεται αυτή είτε στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό, στην οποία συγκαταλέγονται τα προπεριγραφέντα ακίνητα.

5. Το ποσοστό του κληρονομικού δικαιώματος του Ίδρυματός μας επί των προπεριγραφέντων κληρονομιών ακινήτων περιουσιακών στοιχείων προσδιορίστηκε κατόπιν έκδοσης των αμετάκλητων υπ'αρ.528 και 529/2006 αποφάσεων του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με τις οποίες έγιναν εν μέρει δεκτές οι από 16-4-2003 και 11.2.2002 αγωγές των δύο θυγατέρων του Γεωργίου Βείκου: α) Ειρήνης Βείκου του Γεωργίου και της Γαρυφαλιάς Γλάστρα και β) Δέσποινας Βείκου του Γεωργίου και της Ελισάβετ Σιγιοιτζάκη και το Ίδρυμα υποχρεώθηκε να αποδώσει από το σύνολο της εγκατασταθείσης με την διαθήκη σ' αυτό κληρονομίας, σε κάθε μία από τις δύο θυγατέρες του ποσοστό 0,3449637 εξ αδιαίρετου, με αποτέλεσμα αφαιρουμένων των ποσοστών κληρονομίας των δύο θυγατέρων 0,6899274 ($0,3449637 \times 2$) να υπολείπεται σ' αυτό ποσοστό ιδιοκτησίας 31,00726% εξ αδιαίρετου επί του ποσοστού ιδιοκτησίας του θανόντος Γεωργίου Βείκου, το οποίο περιήλθε στο Ίδρυμά μας εκ του θανάτου του, το οποίο αποδέχθηκε το Ίδρυμά μας με την άνω 14.005/7-7-2009 πράξη αποδοχής κληρονομίας της Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ευδοκίας Παρσέλια-Παπαϊωάννου.

6. Στην εν λόγω υπ'αρ.3733/11-08-2000 διαθήκη του Γεωργίου Βείκου περιλαμβάνονταν ο εξής όρος:

«B) Το Ίδρυμα ΒΕΙΚΙΟΝ στους Νέους Επιβάτες Θεσσαλονίκης, το οποίο έχει συσταθεί νόμιμα, ορίζω ως κληρονόμο όλης της ακίνητης και κινητής περιουσίας μου, **ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΕΞΗΣ ΟΡΟΥΣ: 1) να μην εκποιήσει ή μεταβιβάσει καθ'οιονδήποτε τρόπο ποτέ την ακίνητη περιουσία μου και 2)...**».

Ο ανωτέρω δρακόντειος όρος για την λειτουργία του Ιδρύματός μας, έχει διατυπωθεί κατά τρόπο που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματική βούληση του διαθέτη, καθώς δεν ωφελεί στην σημερινή πραγματικότητα την λειτουργία του Ιδρύματος και δυσχεραίνει την επίτευξη της εκτέλεσης του σκοπού του. Ειδικότερα, ενώ τα έσοδά μας (μισθώματα και τραπεζικοί τόκοι καταθέσεων) διαρκώς μειώνονται και παράλληλα οι δαπάνες μας (φόροι, συντήρηση κλπ) αυξάνονται, τα ακίνητα περιουσιακά αυτά στοιχεία παραμένουν ανεκμετάλλευτα και ουδέν απολύτως ωφελούμαστε από αυτά, ενώ αντιθέτως επιβαρυνόμαστε εξαιτίας τους σημαντικά. Για τον λόγο αυτό αναγκαζόμαστε να υποβάλλουμε την παρούσα αίτησή μας, προκειμένου να ερμηνευθεί ορθά ο όρος της διαθήκης και να μας επιτραπεί προς όφελος των σκοπών του Ιδρύματος η σαφώς επωφελέστερη αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας αυτού, προκειμένου να επιτευχθεί ο ίδιος σκοπός του Ιδρύματος με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα.

- II -

A. Αναγνώριση ότι δεν πρόκειται για τρόπο, αλλά για απλή σύσταση ή συμβουλή.

1. Κατά το άρθρο 1715 ΑΚ τρόπος είναι η υποχρέωση σε παροχή, που επιβάλλει ο διαθέτης σε πρόσωπο τετιμημένο με διάταξη της διαθήκης (βεβαρημένος), χωρίς να προσπορίζει σε άλλον δικαίωμα σ' αυτή την παροχή (ωφελούμενος). Αρκεί μόνο να αναφέρει τον σκοπό της παροχής και να αναθέσει τον προσδιορισμό της ταυτότητας του ωφελούμενου στον βεβαρημένο ή σε τρίτον (ΑΚ 2012). (Γεωργιάδης-Σταθόπουλος, Αστικός Κώδιξ, Κατ' άρθρο ερμηνεία, άρθρο 1715, παρ.1, τόμος ΙΧ, σελ.72). Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1714,1715,1767,1995,2011 και 2014 ΑΚ, προκύπτει ότι τρόπος είναι η υποχρέωση για κάποια παροχή, την οποία επιβάλλει ο διαθέτης σε κληρονόμο ή καταπιστευματοδόχο ή κληροδόχο, χωρίς όμως να δώσει σε άλλον δικαίωμα στην παροχή αυτή, με αποτέλεσμα ο βεβαρημένος να οφείλει να εκπληρώσει την υποχρέωση που του επιβάλλει ο διαθέτης της, χωρίς όμως να υπάρχει ορισμένος τετιμημένος ως δικαιούχος, αλλά και αν κάποιος εννοείται με τον τρόπο, αυτός να μην έχει αγωγή προς εκπλήρωση (ΑΠ 440/1982 ΝοΒ 31,45, ΕφΑθ 8465/2001 ΕλλΔνη 44,850, ΕφΑθ 5116/1980 Αρμ ΛΔ, 962).

Εν προκειμένω με την διάταξη της διαθήκης του διαθέτη, σύμφωνα με την οποία φέρεται να υποχρεούμαστε να μην εκποιήσουμε ή μεταβιβάσουμε με οποιονδήποτε τρόπο ποτέ την ακίνητη περιουσία του, δεν υποχρεούμαστε σε παροχή, όπως επιβάλλεται εκ του άρθρου 1715 ΑΚ, αλλά μόνο σε παράλειψη. Η παράλειψη αυτή δεν αναφέρεται ότι απορρέει από

συγκεκριμένο σκοπό και βέβαια δεν επιβάλλεται προς το συμφέρον κάποιου τρίτου. Συνεπώς, συνιστά απλώς μία εκτίμηση του διαθέτη προς το συμφέρον του ίδιου του βεβαρημένου ιδρύματος. Στην περίπτωση μας δηλαδή, δεν πρόκειται για τρόπο, αλλά για απλή σύσταση ή συμβουλή, όπως συμβαίνει κατά κανόνα σε κάθε περίπτωση που ο τρόπος επιβάλλεται προς το συμφέρον του βεβαρημένου (βλ.ΓνωμΝΣΚ 296/2015, Τμήμα Α', Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, Γεωργιάδης-Σταθόπουλος,ό.π. σελ73, εδ.β), όπου αναφέρεται ρητώς ότι: «Όταν ο τρόπος επιβάλλεται προς το συμφέρον του βεβαρημένου, τότε κατά κανόνα δεν θα πρόκειται για τρόπο αλλά για απλή σύσταση ή συμβουλή, εκεί παραπομπές: Γ.Μπαλή, Κληρονομικόν Δίκαιον, 5^η έκδ., 1965, παρ.351, σ.589, Παπαντωνίου, παρ.28 σ.160, ΜΠΠειρ 1294/1975 Αρμ 30,55, ΠΠΑΘ 6458/1970 Αρμ 25,154).

Ως σύσταση ή συμβουλή, δεν είναι νομικά δεσμευτική για το βεβαρημένο ίδρυμά μας, αλλά δημιουργεί μόνο ηθική υποχρέωσή μας να σεβαστούμε την εκτίμηση του διαθέτη κατά τον χρόνο σύνταξης της διαθήκης του, κατά το μέτρο που ανταποκρίνεται στο εκάστοτε συμφέρον του Ιδρύματος, το οποίο και μόνον αποτελεί την πραγματική βούληση του διαθέτη.

Στην ερμηνεία αυτή συντείνει εν προκειμένω το γεγονός, ότι η εκπλήρωση του όρου αυτού δεν τίθεται στην διαθήκη ρητώς ως διαλυτική αίρεση με την οποία τιμάται το ίδρυμα, αφού ουδόλως αναγράφεται ότι σε περίπτωση πώλησης περιουσιακού στοιχείου το ίδρυμα εκπίπτει από την κληρονομία. Η έλλειψη του ουσιώδους στοιχείου της σαφώς καθορισμένης παροχής και αντιθέτως η γενικότητα της επιβληθείσης απαγόρευσης, διαφοροποιεί τη διάταξη αυτή της διαθήκης από την αγωγή αξίωση του όρου ή τρόπου διαθήκης.

Ενόψει των ανωτέρω, το ζήτημα της ερμηνείας της διαθήκης εν προκειμένω, κατά την άποψή μας δεν παρουσιάζει κενά, ασάφεια και αμφίβολα σημεία, οπότε η θέληση του διαθέτη προκύπτει από την ίδια τη διαθήκη πλήρως και σαφώς και δύναται το δικαστήριό σας να προβεί στην ερμηνεία της χωρίς να είναι ανάγκη να προσφύγει σε στοιχεία εκτός αυτής (ΑΠ 1626/2000 ΕλλΔνη 42.713, ΑΠ 337/1999 ΕλλΔνη 40.1351, ΕφΑθ 1972/2002 ΕλλΔνη 46.256, ΕφΑθ 8465/2001 ΕλλΔνη 44.850), καθώς τα ανωτέρω συνιστούν επαρκή στοιχεία από τα οποία απορρέει ότι ο διαθέτης εξέφρασε την σύσταση ή συμβουλή προς το ίδρυμα να αποφύγει την διάθεση ακίνητων περιουσιακών στοιχείων, εάν τούτο δεν είναι προς το συμφέρον του.

2. Σε περίπτωση που το Δικαστήριό σας επιθυμεί να προβεί στην ανεύρεση της πραγματικής βούλησης του διαθέτη με βάση και στοιχεία εκτός της ίδιας της διαθήκης, τούτο είναι δυνατόν (ΕφΑθ 1682/1976), καθώς από πληθώρα στοιχείων επαληθεύεται η κατά τα ανωτέρω βούλησή του. Ειδικότερα εκθέτουμε τα εξής:

Το Κοινωφελές μας ίδρυμα συστήθηκε από τον Γεώργιο Βείκου του Μιχαήλ με την 3606/23.06.1998 πράξη της Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Μαρίας Γραμματοπούλου-Σιαμπίρη, όπως αυτή συμπληρώθηκε με την αριθμ.3830/3-12-1998 πράξη της ίδιας ως άνω Συμβ/φου. Κατά την εν λόγω σύσταση και σύμφωνα με τον Οργανισμό του Ιδρύματος, κατ'άρθρο 52 Ν.4182/2013 ορίστηκαν η μορφή, η επωνυμία, η διοίκηση και εκπροσώπηση του, η περιουσία, η οικονομική του διαχείριση, τα μέσα και ο **τρόπος εκτέλεσης του σκοπού του**. Μεταξύ άλλων ορίστηκε ειδικότερα στο άρθρο 5 του Οργανισμού του Ιδρύματος:

«1. Το Διοικητικό Συμβούλιο διοικεί και διαχειρίζεται την περιουσία του ιδρύματος και γενικά αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά στη διοίκηση και στη λειτουργία του, τη διάθεση των πόρων αυτού, καθώς και για κάθε ενέργεια που σχετίζεται με την εκπλήρωση του σκοπού του, πάντοτε όμως σύμφωνα με τις διατάξεις της συστατικής πράξης, του παρόντος οργανισμού του Α.Ν.2039/1939 και των διαταγμάτων που εκδόθηκαν ή θα εκδοθούν σε εκτέλεση του νόμου τούτου, καθώς και των λοιπών σχετικών νόμων και διαταγμάτων...»

Από την ανωτέρω πρόβλεψη του Οργανισμού του Ιδρύματός μας συνάγεται ότι η βούληση του ιδρυτή μας δεν αποκλείει την διάθεση περιουσιακών στοιχείων του Ιδρύματος, διότι εάν κάτι τέτοιο συνέβαινε, θα προβλέπονταν ρητώς. Αντιθέτως, αναφέρεται ρητώς ως μόνος περιορισμός κατά τον τρόπο εκτέλεσης του σκοπού του Ιδρύματός μας η τήρηση όλων των κείμενων διατάξεων της συστατικής πράξης, του οργανισμού και των λοιπών σχετικών νόμων και διαταγμάτων που συνιστούν επαρκέστατη διασφάλιση της βέλτιστης κάθε φορά αξιοποίησης των περιουσιακών μας στοιχείων για την μεγιστοποίηση του κοινωφελούς μας έργου και χωρίς τούτο να αποκλείει την διάθεση περιουσιακού στοιχείου.

Δηλαδή, στο Ίδρυμά μας, στον Οργανισμό του οποίου δεν υπάρχει ρητή απαγόρευση διάθεση των περιουσιακών του στοιχείων, περιήλθε η κληρονομιαία περιουσία του διαθέτη με την διαθήκη αυτού, χωρίς στην διαθήκη να αναφέρεται ρητά άλλος σκοπός εκμετάλλευσής τους, ούτε διαφορετικός τρόπος διοίκησης των κληρονομιαίων στοιχείων από τον προβλεπόμενο στον Οργανισμό του Ιδρύματός μας. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να κριθεί από το Δικαστήριό σας προς άρση κάθε αμφιβολίας και κατ'ενεία αντιμετώπιση του συνόλου πλέον των περιουσιακών στοιχείων του Ιδρύματός μας, ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να προβεί σε εκποίηση ή παροχή με το σύστημα της εργολαβίας όλων ανεξαιρέτως των στοιχείων της περιουσίας του Ιδρύματος, τηρουμένων βεβαίως κατά τα λοιπά όλων των κείμενων διατάξεων.

Τυχόν επιβολή νομικά δεσμευτικής απαγόρευσης διάθεσης ακίνητης περιουσίας του Ιδρύματος θα συνιστούσε υπέρμετρο περιορισμό της οικονομικής ελευθερίας του, ενώ σύμφωνα με τον Οργανισμό του ανατίθεται η ευθύνη στο Διοικητικό Συμβούλιο να λαμβάνει

τις αποφάσεις του με βάση το συμφέρον του σταθμίζοντας τις εκάστοτε ισχύουσες συνθήκες αγοράς και των λειτουργικών του αναγκών. Άλλωστε, όλες οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος πάντοτε υπόκεινται στην έγκριση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και της εκάστοτε αρμόδιας Αρχής, ώστε να διαφυλάσσεται με απόλυτη επάρκεια και αποτελεσματικότητα η βέλτιστη επιλογή προς το συμφέρον του Κοινωφελούς Ιδρύματός μας.

Εάν το Δικαστήριό σας κρίνει, ότι η διάταξη μη πωλήσεως είναι «όρος» και όχι απλή «προτροπή», τούτο θα σήμαινε επιθυμία του διαθέτη τα εν λόγω ποσοστά μας, στα αναφερόμενα ακίνητα, να υπνώσουν δια βίου και να προκαλούν μόνον ζημίες στο ίδρυμα. Ένας τέτοιος όρος όμως θα ήταν παντελώς αντίθετος προς επίτευξη των σκοπών του ιδρύματος και άρα καταχρηστικός. Για να επιτελεσθεί ο σκοπός του ιδρύματος απαιτούνται κέρδη, ενώ με τα αδρανή αυτά ακίνητα επισωρεύονται ζημίες και μόνον, άρα η διάταξη μη πωλήσεως ή αξιοποίησης δι' ανοικοδομήσεως είναι καταχρηστικός και αντίθετος προς κάθε λογική και έννοια δικαίου και ως τέτοιος δέον να καταργηθεί από το Δικαστήριό σας, το οποίο είναι το μόνο αρμόδιο να τον κρίνει ως ανίσχυρο και άνευ νομικών συνεπειών.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η αναφορά στην διαθήκη να μην εκποιήσει το ίδρυμα ή να μην μεταβιβάσει καθ' οιονδήποτε τρόπο ποτέ την ακίνητη περιουσία που περιέρχεται σ' αυτό εκ της κληρονομίας του διαθέτη, κατά την άποψή μας, συνιστά σύσταση ή συμβουλή, η οποία δεν είναι νομικά δεσμευτική για το ίδρυμα, αλλά δημιουργεί μόνο ηθική υποχρέωσή του να σεβαστεί τη βούληση του διαθέτη, με αποτέλεσμα, αν το ίδρυμα κρίνει και ενεργήσει είτε την εκποίηση είτε την εκμετάλλευση με το σύστημα της εργολαβικής αντιπαροχής, να μην επέρχεται κάποια δυσμενής έννομη συνέπεια, ούτε για το ίδιο, ούτε για τυχόν τρίτο με τον οποίο συναλλάσσεται.

Για τους ανωτέρω λόγους, θα πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημά μας, σύμφωνα με το οποίο ζητούμε να αναγνωριστεί ρητώς από το Δικαστήριό σας ότι ο αναγραφείς ως όρος στην με αριθμό 3733/11-8-2000 τελευταία δημόσια διαθήκη του Γ.Βέικου, που κηρύχθηκε κυρία συνταχθέντων των 734/11-05-2001 πρακτικών του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, συνιστά απλή σύσταση ή συμβουλή.

Β. Επωφελέστερη αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας στο πλαίσιο του ίδιου σκοπού του Ιδρύματος, που χωρίς αυτή δεν δύναται ο σκοπός του Ιδρύματος να επιτευχθεί κατά το μεγαλύτερο μέρος του

Περαιτέρω, θα πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι, η δυνατότητα εκποίησης ή εκμετάλλευσης με το σύστημα της αντιπαροχής της ακίνητης περιουσίας του Ιδρύματος συνιστά αναμφισβήτητα την επωφελέστερη αξιοποίηση της περιουσίας του σε σύγκριση με την υπάρχουσα κατάσταση, ώστε με το προϊόν αυτών (τίμημα ή αντάλλαγμα με το σύστημα της

αντιπαροχής) να δύναται να συνεχιστεί η εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος και να επιτευχθεί η εκπλήρωση του σκοπού του, δηλαδή να ικανοποιηθεί εν τέλει η πραγματική βούληση του διαθέτη με την παροχή και στο μέλλον του ίδιου, και ακόμη αποτελεσματικότερου, κοινωφελούς έργου, χωρίς να μεταβάλλεται ο σκοπός του Οργανισμού του Ιδρύματός μας.

Ειδικότερα: Τα επίμαχα περιουσιακά στοιχεία είναι οικόπεδα ή αγροτεμάχια, από τα οποία ουδέν απολύτως ωφελήθηκε μέχρι σήμερα το Ίδρυμα, ενώ αντιθέτως επιβαρυνόμαστε με Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) (π.χ. για το έτος 2022 ποσού 2.528,80 ευρώ), δαπάνες συντήρησης, καθαρισμού, αποψίλωσης κλπ

Η εκτίμηση του διαθέτη ως προς το συμφέρον του ιδρύματος στηρίχθηκε σε δεδομένα τα οποία έχουν μεταβληθεί σήμερα άρδην, καθώς κατά τον χρόνο σύνταξη της διαθήκης (το έτος 2000), ο διαθέτης ήταν ήδη γηραιός (97 ετών-γεννηθείς το έτος 1903) και γαλουχημένος με την εδραία πεποίθηση ότι η ακίνητη περιουσία του θα παρέχει στο Ίδρυμα απόλυτη ασφάλεια οικονομικής ευμάρειας για την επίτευξη του σκοπού του. Ήδη όμως, μετά παρέλευση εικοσαετίας, συντρέχουν πολλοί παράγοντες που αποδεικνύουν ότι το πραγματικό συμφέρον του Ιδρύματος επιβάλλει μία επωφελέστερη αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του.

Συγκεκριμένα, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι εξής παράγοντες:

α) έχουν μειωθεί πολύ τα έσοδα του Ιδρύματος από άλλες πηγές σε σύγκριση με το παρελθόν. Τα έσοδά μας, που έγκεινται σε μισθώματα, καθώς και επιτόκια τραπεζικών καταθέσεων, έχουν μειωθεί σημαντικά εξαιτίας της οικονομικής κρίσης και των συνθηκών της αγοράς,

β) αυξήθηκε το κόστος των δαπανών του Ιδρύματος λόγω αναγκαίας συντήρησης και αναγκαίων επισκευών των παλαιών ακίνητων περιουσιακών του στοιχείων,

γ) αυξήθηκαν ιδιαίτερα οι φορολογικές επιβαρύνσεις για την ακίνητη περιουσία μας, αφού ενδεικτικώς αναφέρουμε ότι μόνον για τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) αναγκαστήκαμε να καταβάλουμε ποσά για το έτος 2022 ποσό 2.528,00 ευρώ.

Λόγω των ανωτέρω, η οικονομική κατάσταση του Ιδρύματος δεν είναι πλέον καλή και το οικονομικό του ισοζύγιο δεν είναι κερδοφόρο, με αποτέλεσμα να μην είναι πλέον δυνατή η επίτευξη του έργου του κατά το μεγαλύτερο μέρος. Υπό αυτές τις οικονομικές συνθήκες, η εκμετάλλευση των επίμαχων ακινήτων καθίσταται απαραίτητη, ενώ εξαιτίας μίας δρακόντιας απαγόρευσης διάθεσης, το Ίδρυμα θα ήταν καταδικασμένο σε αδράνεια και σε παρακμή, χωρίς να λαμβάνει κανένα απολύτως όφελος από την ακίνητη αυτή περιουσία του και

αντιθέτως να πρέπει να ανταποκρίνεται στις μεγάλες φορολογικές και άλλες επιβαρύνσεις της.

Πολύ κρίσιμο στοιχείο για την αναγκαιότητα εκποίησης των επίμαχων ακινήτων είναι, ότι το Ίδρυμα έχει μόνον ένα μικρό ποσοστό συγκυριότητας εξ αδιαιρέτου σ' αυτά και μέχρι σήμερα δεν κατέστη δυνατή οιαδήποτε συνεννόηση με τους λοιπούς συνιδιοκτήτες. Στο μέλλον μάλιστα το πρόβλημα αναμένεται μόνο να επιδεινώνεται, καθώς κάποιοι από τους συνιδιοκτήτες είναι υπέργηροι και θα υπεισέλθουν και νέοι περισσότεροι κληρονόμοι τους ως συνιδιοκτήτες.

Σημειώνουμε μάλιστα, ότι εξαιτίας των περισσότερων συνιδιοκτητών στα επίμαχα ακίνητα διατρέχουμε κίνδυνο οικονομικής επιβάρυνσης, διότι η απαγόρευση στο Ίδρυμα της διάθεσής τους αποστερεί την δυνατότητα εκμετάλλευσης των ακινήτων και από τους λοιπούς συνιδιοκτήτες τους, οι οποίοι πλειστάκις μας έχουν οχλήσει για την ζημία που υφίστανται εξαιτίας της παράλειψης ενεργειών εκμετάλλευσης των ακινήτων και κινδυνεύουμε να αντιμετωπίσουμε αγωγές αποζημιωτικές σε βάρος του Ιδρύματός μας.

Αντιθέτως, συνιστά σαφώς επωφελέστερο τρόπο αξιοποίησης των περιουσιακών μας στοιχείων αναλόγως του κάθε περιουσιακού στοιχείου, είτε η εκποίησή του, είτε η εκμετάλλευσή του με το σύστημα της αντιπαροχής, ώστε το προϊόν (τίμημα) της εκποίησής τους ή το προϊόν του εργολαβικού ανταλλάγματος να διατεθεί για την εξακολούθηση της εύρυθμης λειτουργίας μας και την πραγματοποίηση των κοινωφελών σκοπών μας οι οποίοι συνδέονται με αυτή, που αποτελεί και την πραγματική βούληση του δωρητή.

Η βέλτιστη επιλογή προς το συμφέρον του Ιδρύματος διασφαλίζεται εκτός από την λήψη απόφασης από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος, από την έγκριση της Αρμόδιας Αρχής, όπως της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης, στην εποπτεία της οποίας υπόκεινται οι αποφάσεις της λειτουργίας του σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Σημειώνουμε ότι ειδικώς για το αγροτεμάχιο εκτάσεως 4.755,51 τ.μ. στη θέση ΓΕΡΑΝΙ η εκμετάλλευσή του με το σύστημα της αντιπαροχής, λόγω του μικρού αριθμού τετραγωνικών μέτρων ανοικοδόμησής του και οικοδόμηση δύο κτισμάτων (ένα ως αντιπαροχή στον εργολάβο και ένα σε όλους τους συνιδιοκτήτες από κοινού εξ αδιαιρέτου) οδηγεί εξ ανάγκης σε συνεκμετάλλευση, η οποία είναι δυσχερής, ενώ το πρόβλημα αυτό μόνο να επιδεινωθεί προβλέπεται όταν υπεισέλθουν και περισσότεροι κληρονόμοι από τους γηραιούς ήδη ιδιοκτήτες.

Σε κάθε περίπτωση, τόσο η πώληση, όσο και η εκμετάλλευση με το σύστημα της εργολαβικής αντιπαροχής, είναι απολύτως προτιμητέες σε σύγκριση με την ήδη υπάρχουσα κατάσταση, αφού εξαιτίας της παρούσας κατάστασης έχουμε περιέλθει σε οικονομική

δυσχέρεια, ενώ και οι δύο αυτές περιπτώσεις θα προσπορίσουν σημαντικά έσοδα στο Ίδρυμά μας, τα οποία είναι αναγκαία για την διατήρηση της εύρυθμης λειτουργίας του και την επίτευξη των κοινωφελών του στόχων με τον καλύτερο τρόπο.

Κατ'ακολουθία των ανωτέρω συνάγεται, ότι η βούληση του διαθέτη ήταν να επιτευχθεί ένα σεβαστό κοινωφελές έργο αντάξιο του ονόματος του διαθέτη και αυτό δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί καθόλου ή εν πάση περιπτώσει κατά το μεγαλύτερο μέρος του χωρίς την εκποίηση της κληρονομιαίας περιουσίας του και για τον λόγο αυτό αναγκαζόμαστε να προσφύγουμε στο Δικαστήριό σας ζητώντας να αποφανθεί, ότι η βούληση του διαθέτη δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί και να επιτρέψει την πώληση ή την αξιοποίηση με το σύστημα της αντιπαροχής της περιουσίας που περιήλθε στο Ίδρυμα εκ κληρονομίας προς τον ίδιο σκοπό που έχει το Ίδρυμα σύμφωνα με τον Οργανισμό αυτού και πάντοτε βεβαίως τηρουμένων όλων των ισχυουσών περιορισμών επ'ωφελεία του Ιδρύματος, όπως αυτό διασφαλίζεται από την εποπτεία της Αρμόδιας Αρχής σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

ΕΠΕΙΔΗ η κρινομένη αίτηση υποβάλλεται παραδεκτώς ενώπιον του Δικαστηρίου σας, το οποίο είναι καθ'ύλην (αρ.825 ΚΠολΔ) αρμόδιο προς εκδίκαση της παρούσης κατά την διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας.

ΕΠΕΙΔΗ το Δικαστήριό σας είναι και κατά τόπον αρμόδιο προς εκδίκαση της παρούσης, καθώς η αρμόδια Αρχή, κατά τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ.4 και 2 παρ.3 περ.α του ν.4182/2013, είναι ο Συντονιστής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης και ο σκοπός της περιουσίας που καταλείφθηκε, εκπληρώνεται εντός των εδαφικών ορίων της ίδιας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, που έχει έδρα τη Θεσσαλονίκη.

ΕΠΕΙΔΗ κατ'άρθρο 10 Ν.4182/2013, ο αναγραφείς όρος στην με αριθμό 3733/11-8-2000 τελευταία δημόσια διαθήκη του Γεωργίου Βείκου, που κηρύχθηκε κυρία συνταχθέντων των 734/11-05-2001 πρακτικών του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με τον οποίο φέρεται ότι απαγορεύει στο ΝΠΙΔ Κοινωφελές Ίδρυμα με την επωνυμία «Βεϊκίο Ίδρυμα» να προβεί σε εκποίηση των ακινήτων περιουσιακών στοιχείων επί των οποίων το καθιστά κληρονόμο, συνιστά απλή σύσταση ή συμβουλή και όχι τρόπο.

ΕΠΕΙΔΗ άλλως, ο σκοπός του Ιδρύματος δεν δύναται να επιτευχθεί κατά το μεγαλύτερο μέρος του χωρίς την επωφελέστερη αξιοποίηση των ακινήτων περιουσιακών στοιχείων του με την εκποίηση ή εκμετάλλευσή τους με το σύστημα της εργολαβικής αντιπαροχής.

ΕΠΕΙΔΗ η παρούσα είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΖΗΤΟΥΜΕ: Να γίνει δεκτή η αίτησή μας.

Να αναγνωρισθεί ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να προβεί σε εκποίηση ή παροχή με το σύστημα της εργολαβίας όλων των περιουσιακών στοιχείων του, πάντοτε τηρουμένων όλων των ισχυουσών περιορισμών επ'ωφελεία του Ιδρύματος, όπως αυτό διασφαλίζεται από την εποπτεία της Αρμόδιας Αρχής σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Η ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ANNA B. ΓΛΑΣΤΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (ΑΜ ΔΣΘ 4221)
ΛΕΩΦ. ΝΙΚΗΣ 3 - Τ.Κ. 546 24 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 2310277606-2313304060 - ΚΙΝ. 6944907020
ΑΦΜ 041934372 - ΔΟΥ Ε' ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
e-mail: glastraanna@gmail.com

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ

Είδος Δικογράφου: ΑΙΤΗΣΗ
Γενικός Αριθμός Κατάθεσης: 116/2023
Ειδικός Αριθμός Κατάθεσης: 104/2023

Στο ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ σήμερα την 13-01-2023 ημέρα Παρασκευή και ώρα 09:55 εμφανίσθηκε στη Γραμματεία ο/η/οι δικηγόρος/οι ΓΛΑΣΤΡΑ ANNA με ΑΜ: 004241 του Δ.Σ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ με Α.Φ.Μ. 041934372 και κατέθεσε/αν το παραπάνω δικόγραφο.

Για την πράξη αυτή συντάχθηκε η έκθεση αυτή που υπογράφεται νόμιμα.

Ο/Η Καταθέσας

Ο/Η Γραμματέας

ΓΛΑΣΤΡΑ ANNA

ΚΑΡΑΜΗΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Διαδικασία: ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Πινάκιο: Δ - Δ

με Αριθμό Πινακίου: 25

Ορίζουμε ως χρόνο συζήτησης την 24-04-2023, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10:00 στο ακροατήριο του ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ στο 360 ΑΙΘΟΥΣΑ Γ' ΟΡΟΦΟΥ, με τον όρο να κοινοποιηθεί το δικόγραφο αυτό στον Εισαγγελέα Εφετών.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 13-01-2023

Η Δικαστής

ΤΣΙΡΩΝΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΕΦΕΤΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 13-01-2023

Ο/Η Γραμματέας

ΚΑΡΑΜΗΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Αξιότιμοι δικαστές υπεύθυνοι η Αρθρών νόμων
των άρθρων προς των Αποκαταστάσεως Διοικητική
Μεταβολή - Θράκη, Γενική Δ/ση Γενικής Αποκαταστάσεως,
Δ/ση Κοινωνικών Υπηρεσιών, που έχουν και
Πάση Οικονομική & ΚΑΔ. Ρωσική η και
Αποκαταστάσεως νόμων, που έχουν και και
σε τις Αρθρών νόμων.

Οκτώβριον 13/1/2023

Η Αρθρών Διοικητική

ANNA B. ΓΛΑΣΤΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (ΑΜ ΔΣΘ 4221)
ΛΕΩΦ. ΝΙΚΗΣ 3 - Τ.Κ. 546 24 ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 2310277606 - 2313304060 - ΚΙΝ. 6944907020
ΑΦΜ 041934372 - ΔΟΥ Ε' ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗΣ
e-mail: glastraanna@gmail.com

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΑΙΤΗΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ: ΤΡΙΜΕΛΕΣ

ΔΙΚΑΣΙΜΟΣ: 24-04-2023, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.00 π.μ.

ΠΙΝΑΚΙΟ: 25 Δ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ: εκουσία δικαιοδοσία

ΑΙΤΟΥΝ: ΝΠΙΔ Κοινωφελούς Ιδρύματος με την επωνυμία «**ΒΕΪΚΕΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ**» που εδρεύει στους Ν.Επιβάτες Θεσσαλονίκη, Μακ.Πύρζα 7 & Αβέρωφ 18, ΤΚ 57019, με ΑΦΜ 099439161 Δ.Ο.Υ. Καλαμαριάς και εκπροσωπείται νομίμως.

ΠΡΟΣ: 1) Υπουργό Οικονομικών κατοικοεδρεύοντος στην Αθήνα, Νίκης 5-7. ΤΚ 10180,

2) Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας-Θράκης, Γενική Δ/ση Εσωτερικής Λειτουργίας, Δ/ση Κοινωφελών Περιουσιών, που εδρεύει στην Τάκη Οικονομίδη & Καθ.Ρωσσίδου 11 και εκπροσωπείται νομίμως.

ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ:

Α. Αναγνώριση ότι η τεθείσα απαγόρευση εκποίησης σε διαθήκη δεν αποτελεί τρόπο κατ'άρθρο 1715 ΑΚ, αλλά απλή σύσταση ή συμβουλή.

Β. Η εκποίηση ή ανοικοδόμηση με το σύστημα της αντιπαροχής συνιστά επωφελέστερη αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του αιτούντος Ιδρύματος.

ΑΙΤΗΜΑ: Να γίνει δεκτή η αίτηση. Να αναγνωριστεί ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να προβεί σε εκποίηση ή παροχή με το σύστημα της εργολαβίας όλων των περιουσιακών στοιχείων του, πάντοτε τηρουμένων όλων των ισχυουσών περιορισμών επ'ωφελεία του Ιδρύματος, όπως αυτό διασφαλίζεται από την εποπτεία της Αρμόδιας Αρχής σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ: Άννα Γλάστρα του Βασιλείου (ΑΜ ΔΣΘ 4241).

